

Studuj, stážuj v zahraničí

Studijní pobyt našeho studenta Adama Čapka na Univerzitě v Lodži, Polsko

„Experimentem k poznání, poznáním k pokroku“, takto trefnou rovnicí vyjádřil Jaroslav Heyrovský experiment poznávání. Tehdy ovšem netušil, že nastane doba takových příležitostí k poznávání, jakou je Erasmus+, tedy projekt Evropské unie umožňující studentům vysokých škol vyrazit za studii do zahraničních škol v rámci EU. I on ale odešel z Univerzity Karlovy na studia do Londýna. Náhoda? Nemyslím si. Věděl totiž, že v zahraničí se setká s novými přístupy, které jsou pro objektivní uvažování stěžejní. Bylo jeho zahraniční, studijní angažmá faktorem, jenž ho dovedl až k Nobelově ceně? To netuším, přesto můžeme tvrdit, že to nemělo negativní efekt. Tudíž nevyužití příležitosti studia v zahraničí by se mohlo finálně jevit jako zásadní chyba. Toť odpověď na otázku, proč vůbec program Erasmus+ vyzkoušet. Je oprávněné obávat se neznámého prostředí, ovšem je obava důvodem k nepoznání? Nikdy na nic nemusíme být nutně sami. Jet studovat do zahraničí se dá i s přáteli.

Lodž

Zanechme úvah a přenesme se pár set kilometrů na sever do Lodžského vojvodství, do samotného města Lodži. Lodž je třetí největší polské město, první zmínky o něm sahají do 14. století, rozkládá se ve střední části Polska a obývá ho okolo sedmi set tisíc obyvatel. Na přelomu 19. a 20. století zde došlo k průmyslovému rozmachu v oblasti textilu. Dnes jsou zlaté časy textilního průmyslu v Lodži minulostí a z bývalých továren se utvořily budovy s univerzálním

užitím, které vedle nespočtu kostelů, katedrál a bazilik tvoří dominantu celého města. Fascinující je oblast Manufaktura, komplex budov industriálních přeměněných na budovy komerční, ve kterých se rozkládají obchody, restaurace, galerie a kina. Ze zkušenosti vím, že zde končí většina demonstrací a průvodů. Ve městě naleznete velké množství muzeí a galerií. Město žije alternativním uměním, se kterým se setkáte, i když

půjdete volně po ulici. Město je totiž také známo kvůli poutajícím malbám na zdech od Kilińskiego po Piotrkowskou, to jsou jedny z ulic v Lodži. Mimochodem Piotrkowska je jedna z nejdelších ulic Evropy a pyšní se nejdelší pěší zónou v Polsku. Pěší zóna je lemována nádherně zrekonstruovanými secesními budovami, ve kterých jsou kavárny, restaurace, obchůdky každého druhu a galerie. Některé budovy jsou zdobeny již zmíněnými malbami, a jakmile si je všechny náležitě prohlédnete a projdete pěší zónou Piotrkowské až na konec, dostanete se na Náměstí svobody, které zdobí socha Tadeusze Kościuszki, stará radnice nebo kostel Nejsvětější Trojice.

Univerzita v Lodži

Fakulta managementu lodžské Univerzity, kde jsem od začátku října studoval, se rozkládá v moderní oranžovo-šedé budově, která má v blízkosti mnoho zeleně, samozřejmě mimo zimu. Je pravdou, že škola není přímo v centru, ovšem přesto bych se neobával, že cestováním do jádra města ztratíte mnoho drahocenného času. Z architektonického hlediska bych ocenil spíše ochoz interiéru budovy a schodiště, ze kterého vidíte přímo do poslucháren na přednášky. Budova je vybavena standardně výtahy, zásuvkami na chodbách, bistro, automaty na jídlo a pití, malou kavárničkou na chodbě, svižným Wi-

Studuj, stážuj v zahraničí

Fi připojením, recepcí a obchůdkem se smíšeným zbožím, kde, mimo nákupu artiklů od rychlovarných konvic až po lechtivou výbavu, můžeš požadovat i tisk svých dokumentů. Na chodbách je mnoho míst k sezení se stolky, které jsou většinou zasazeny poblíž zásuvek. Ve třídách mi ovšem zásuvky chybí. Většinou se nachází pouze v jednom rohu místnosti, takže na ně nedosáhne každý. Hodiny většinou trvají dlouho, a pokud je k nim potřeba notebook, který už nevydrží tři hodiny v provozu, může to být komplikace. Příjemně mě naopak překvapila koncepce výuky, která nezatěžuje studenty všemi zvolenými předměty naráz, nýbrž je vypouští postupně. Je tedy dost pravděpodobné, že zakončíte jeden předmět zkouškou dříve, než s jiným vůbec začnete. Některé předměty jsou velice intenzivní a jejich osnovy jsou zasazeny do pouhých dvou týdnů. Hodiny jsou povětšinou delší, než jak jsem zvyklý z domova. Předpokládám ale, že to není atribut pouze Univerzity v Lodži, ale všech univerzit zapojených do programu Erasmus+.

Výuka samotná je často velice interaktivní. Obvykle se studenti řadí do skupin a pracují v týmech. Člověka to naučí trpělivosti a vstřícnosti, když se setká s někým, jehož názor je diametrálně odlišný od toho jeho. Nejdříve jsem myslel, že během studia v Polsku nepoznám jediného Poláka, který by byl zároveň mým vrstevníkem. Bylo šokující, když jsem se nedlouho na to dozvěděl, že při některých hodinách tvoří Polští čtyřicetiprocentní nacionální většinu. Mimo Poláků zde poznáte studenty z Turecka, Španělska, Portugalska, Itálie, Ruska, Moldavské republiky, Spojených států amerických, Číny, Íránu, Ghany... Výčet by byl zřejmě dlouhý. Všechny ovšem spojuje společný jmenovatel – působivá vstřícnost. Je to opojný pocit poznat někoho nového z tak vzdálené země, jakou je například Turecko, nebo Írán. Jako by dnes člověk neměl v interakci s lidmi téměř žádných překážek. Pracovníci univerzity se snaží o co nejefektivnější kooperaci se všemi zahraničními studenty, a při potížích či nedorozumění jsou ochotni vypomoci bez prodlévání. Všichni pracovníci studijních oddělení, jednotlivých kateder, ale i kavárníci či zaměstnanci školních maloobchodů ovládají angličtinu na výbornou. Za celé období studia jsem se ve škole neseťkal s jazykovou bariérou, za což patří celému sboru beze sporu velké plus. Zkouškové období prožijete ve velmi přívětivé atmosféře. Kantoři do poslední chvíle vyslechnou každý z vašich dotazů, takže při zkoušce samotné nebudete mít jistě sebemenší problém. Zkoušky se obvykle skládají z případových studií, projektů nebo analýz, při jejichž prezentaci před kantory budete dotazováni na některé otázky z výuky. Zní-li to jakkoliv náročně, opak je pravdou. Závěrečné zkoušky jsou opravdu laděny v přátelském duchu. Pak stačí jen sesbírat všechny důležité dokumenty a podpisy, a semestr je znenadání u konce. Velice mě mrzí, že vše proběhlo tak svižně. Univerzita v Lodži mi bude chybět.

Výuka samotná je často velice interaktivní. Obvykle se studenti řadí do skupin a pracují v týmech. Člověka to naučí trpělivosti a vstřícnosti, když se setká s někým, jehož názor je diametrálně odlišný od toho jeho. Nejdříve jsem myslel, že během studia v Polsku nepoznám jediného Poláka, který by byl zároveň mým vrstevníkem. Bylo šokující, když jsem se nedlouho na to dozvěděl, že při některých hodinách tvoří Polští čtyřicetiprocentní nacionální většinu. Mimo Poláků zde poznáte studenty z Turecka, Španělska, Portugalska, Itálie, Ruska, Moldavské republiky, Spojených států amerických, Číny, Íránu, Ghany... Výčet by byl zřejmě dlouhý. Všechny ovšem spojuje společný jmenovatel – působivá vstřícnost. Je to opojný pocit poznat někoho nového z tak vzdálené země, jakou je například Turecko, nebo Írán. Jako by dnes člověk neměl v interakci s lidmi téměř žádných překážek. Pracovníci univerzity se snaží o co nejefektivnější kooperaci se všemi zahraničními studenty, a při potížích či nedorozumění jsou ochotni vypomoci bez prodlévání. Všichni pracovníci studijních oddělení, jednotlivých kateder, ale i kavárníci či zaměstnanci školních maloobchodů ovládají angličtinu na výbornou. Za celé období studia jsem se ve škole neseťkal s jazykovou bariérou, za což patří celému sboru beze sporu velké plus. Zkouškové období prožijete ve velmi přívětivé atmosféře. Kantoři do poslední chvíle vyslechnou každý z vašich dotazů, takže při zkoušce samotné nebudete mít jistě sebemenší problém. Zkoušky se obvykle skládají z případových studií, projektů nebo analýz, při jejichž prezentaci před kantory budete dotazováni na některé otázky z výuky. Zní-li to jakkoliv náročně, opak je pravdou. Závěrečné zkoušky jsou opravdu laděny v přátelském duchu. Pak stačí jen sesbírat všechny důležité dokumenty a podpisy, a semestr je znenadání u konce. Velice mě mrzí, že vše proběhlo tak svižně. Univerzita v Lodži mi bude chybět.

Na co se připravit?

Poslední věc, kterou bych vám rád popsal, je život v Lodži.

Koleje lodžské Univerzity

Někteří ze studentů bydlí přímo na kolejích lodžské Univerzity, které se rozkládají pár metrů od hlavních budov výuky. Přiznám se, že příliš netuším, jak pokoje na kolejích vypadají, ale na stránkách školy je uvedeno, že se jedná o dvou až třílůžkové pokoje, přičemž ceny se pohybují od 270-400 PLN (1620-2400 Kč) za osobu za měsíc. Na začátku vás požádají o složení kaucy v hotovosti v hodnotě 700 PLN (4200 Kč). Celou částku (nájem i depozit) je třeba uhradit dohromady. Pokoje jsou součástí apartmánů,

Studuj, stážuj v zahraničí

ve kterých se nachází koupelna a kuchyňské zařízení. V každém z pokojů je funkční připojení k internetu. Dále je v každém patře velká společná kuchyně a jedna prádelna na budovu.

Base camp

Dále studenti k ubytování hojně využívají společnost Base camp. Jsou to takové „lepší“ koleje. Můžete si tu pronajmout celý byt (třeba i s někým) a zaplatíte zhruba od 7000 do 12000 Kč měsíčně. Byty jsou plně vybaveny, každá budova má společenskou místnost a tak dále. Je třeba se pouze zaregistrovat a souhlasit s obchodními podmínkami. Je ovšem důležité brát v úvahu, že holky a kluci nemůžou bydlet na stejném bytě.

Byty v Lodži

Já jsem upřímně s přítelkyní zvolil variantu číslo tři a porozhlédnul se po bytech, které jsou nabízeny na burzách a jiných realitních webových stránkách. Byl jsem překvapen počtem nabízených bytů. Bylo jich až k nevíře mnoho. Ceny se pohybují od 4 000 výše v závislosti na faktorech, jako jsou: velikost bytu, lokace atd. Vybrali jsme nakonec maličký byt takřka v centru Lodže téměř na samém konci ulice Piotrkowske s nájmem 4800Kč/měsíčně a velikostí 30m². Sice to není největší, ale nemuseli jsme se řídit žádným cizím řádem. Navíc jsme měli vše potřebné po ruce, včetně obchodů, kaváren a společenských podniků.

Doprava v Lodži

Lodžská doprava tu stojí především na tramvajích a autobusech. Mají tu mnoho linek, které vás dopraví kamkoliv po celém městě. Ceny jízdenek jsou střízlivé a pro studenta se na 3 měsíce pohybují kolem 600,-Kč s kartou Migawka, kterou pořídíte hned na několika místech v Lodži – všechny lokality naleznete na webových stránkách Migawky. Některé tramvaje jsou starší a vcelku legrační – doporučuji se držet, když projíždíte přes větší křižovatku, trochu se to klepe, někdy dokonce něco upadne.

Ceny

Ceny v Polsku, jak je veřejně známo, jsou o poznání nižší než v Čechách, proto bych se nebál, že grant nebude stačit. Samozřejmě se dá nakupovat i draze, ale pokud člověk po několika dnech ví, po čem sáhnout, může značně ušetřit. Maso je v Polsku vcelku levná záležitost. Například v Biedronce, tj. supermarket, můžete zakoupit 400g hovězího masa za neuvěřitelných 36Kč! Pokud budete chtít 600g kuřecích prsou, zaplatíte zhruba 45Kč. Stejně tak ryby jsou levnější než u nás. Pokud pojedete opravdu low-cost, neměl by být problém. Základní potraviny se dají koupit velmi a levně a prací prášek, zubní pasta, toaletní papír, mýdlo... to všechno se dá koupit za drobné. Pivo je tu dražší, to je každého Čecha noční můra, ovšem jinak musím napsat, že ostatní alkohol není příliš drahý. Takže na party určitě také peníze vystačí.

Kam do spolčenosti?

Během studia jsem navštívil mnoho muzeí, kaváren a barů, které určitě stojí za zmínku. Je zde interesující Muzeum města Lodži, nacházející se v překrásném paláci Poznańskich, je tu i velmi obohacující Muzeum umění nebo například Muzeum nezávislých tradic. Mými nejoblíbenějšími kavárnami byla beze sporu The Brick Cafee Factory nebo Hot Air Cafe. Obě se nacházejí v ulici Piotrkowska. Na konci Piotrkowske, jak jsem již zmínil, se nachází Náměstí svobody, na kterém je zase

Studuj, stážuj v zahraničí

můj doopravdy nejoblíbenější podnik nesoucí název Pop'n'Art. Jak již jméno napovídá, jedná se o umělecký podnik, kde často vystupují hudební skupiny, pravidelně se zde promítají filmy a můžete si tady, po požádání obsluhy, zahrát na piano. Podnik je opravdu prostorný, chodovali jsme sem i v patnáctičlenné skupině, takže to jistě stojí minimálně za zkoušku. Navíc vás bude přímo z baru uspokojovat pohled na nádherné hlavní náměstí města Lodži.

Neváhej tedy a přemýšlej o Polsku, o Lodži! Vezměte přátele, sbalte si věci, pobuďte tu semestr, či dva, poznejte kulturu nám nepříliš vzdálenou a věřte, že „opravdovým zdrojem poznání je omyl“, jak měl v oblibě říkávat Karel Čapek.

Autor: Adam Čapek, student 2. ročníku oboru Ekonomika podniku, VŠTE.

Další zkušenosti našich studentů se studiem a stážemi v zahraničí najdete na facebooku:

VŠTE – Výjezdy Erasmus+